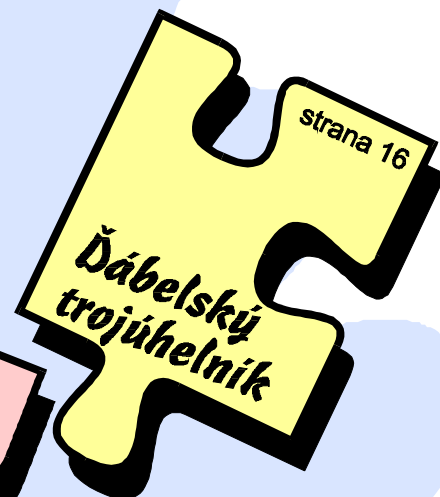
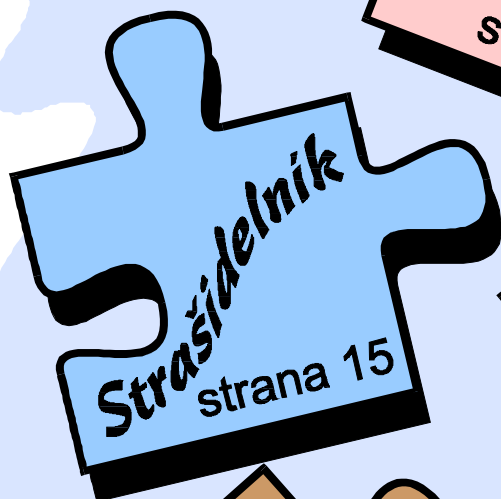

ŠKOLNÍ ČASOPIS

I. ZŠ NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ
číslo 0 - červen 1999

PÁR SLOV ÚVODEM...

Děvčata a chlapci,

dostává se vám do rukou nulté číslo nového časopisu, který by se měl brzy stát běžnou součástí našeho školního života. Nultým číslem jsme ho označili proto, že ještě nemá definitivní podobu, jakou by měl mít. Tu mu dáte teprve vy, jeho čtenáři a spoluvůrci. Číslo jedna tedy spatří světlo světa až v příštím školním roce. Stejně tak i název časopisu, který zatím není stanoven, vznikne z vašich návrhů až v září 1999.

V minulosti se už několikrát na naší škole objevila první čísla školních časopisů s nejrůznějšími jmény i obsahem. Byla téměř vždy provázena velkým počátečním nadšením a elánem. Jejich tvůrci se však vždy nedokázali přenést přes problémy, které s vydáváním každého časopisu jsou, a proto většinou zůstalo pouze u prvního čísla, jenž se svého pokračování už nedočkal. Je třeba si uvědomit, že má-li mít časopis opravdu slušnou úroveň a má-li vycházet pravidelně, pak je k tomu třeba velkého množství práce, chuti a hlavně „materiálu“ – tedy toho, co má časopis obsahovat, o čem má být.

Myslíme si, že náš nový školní časopis by měl být o nás – tedy o žácích a učitelích naší školy. Měl by obsahovat to, co zajímá většinu z nás – co se stalo v uplynulém období, co nás čeká v blízké budoucnosti, co se chystá, připravuje atd. Každému z nás je jasné, že školní časopis nemůže mít srovnatelnou podobu s časopisy profesionálními, tedy s těmi, které si kupujete v obchodech nebo je dostáváte domů poštou. O vydávání takových časopisů se starají velké redakční týmy, které mají zcela jiné možnosti, než jaké máme my.

Proto je třeba hned na úvod říci, že pokud chceme mít školní časopis, musíme se s některými věcmi smířit. Jednou z těchto věcí

je například barevná úprava časopisu – z technických ani finančních důvodů nemůžeme časopis vydávat barevně, ale pouze v černobíle podobě. Dále není možné vydávat časopis v příliš velkém množství výtisků – zatím tedy bude dostávat každá třída jeden výtisk. Chtěli bychom, aby časopis od příštího školního roku vycházel pravidelně jednou měsíčně. Zatím však nevíme, jestli se nám vše potřebné podaří v tomto čase zvládnout.

A teď to hlavní – kdo bude tvůrcem obsahu časopisu, kdo do něj bude psát a přispívat. Budete to VY! Každý z vás může, pokud bude chtít, náš časopis něčím obohatit. Může to být příspěvek do stálých rubrik, které se budou objevovat v každém čísle, nebo to může být příspěvek zcela zvláštní. Se spolužáky se tak můžete podělit třeba o své prázdninové zážitky, o zajímavosti ze školních výletů a exkurzí, o své zkušenosti, rady, nápady atd.

Všechny vaše příspěvky, které můžete vhazovat do schránky časopisu u kabinetu výpočetní techniky, budou zpracovány členy redakční rady, a pokud budou zajímavé, objeví se v dalším čísle časopisu. Redakční radu prozatím tvoří čtveřice děvčat ze 7.C - Jana Pacalová, Jana Michalová, Jana Vlčková a Nela Sattlerová spolu s panem učitelem Smékalem a Havlíkem. Je pravděpodobné, že se rada v budoucnu ještě dále rozroste o nové členy, kterými se můžete stát třeba vy. Pokud z nějakého důvodu nebudete chtít pro svůj příspěvek použít redakční schránku, můžete se přímo obrátit na kohokoliv z redakční rady a svůj námět mu předat přímo do rukou. Na jedné věci se ale předem dohodněme – v časopise se v žádném případě nebudou uveřejňovat anonymy – nepodepsané příspěvky. Pokud tedy budete chtít, aby byl váš příspěvek v časopise otištěn, musíte ho doplnit o své jméno a třídu.

Možná si teď někdo říká, že jemu sloh moc nejde, že dělá hodně pravopisných chyb, a tak nebude moci do časopisu přispívat. Nebojte se! Pokud něco nebude zcela v pořádku, redakční

rada to opraví nebo doplní. A pak, není nutné, aby každý psal hned třeba reportáže ze školního výletu nebo jiné rozsáhlé články. Můžete začít třeba příspěvkem do zájmové rubriky – hádankou, kvízem, vtipem, křížovkou, kresbou nebo jiným vlastním výtvozem. Některé rubriky jsme proto již vytvořili, jiné čekají teprve na vaše

nápady. Mnohé příspěvky budou také odměňovány zajímavými cenami.

Proto až si tohle úvodní číslo prolistujete, můžete zapřemýšlet o tom, čím byste právě vy přispěli do čísla příštího. Redakční schránka i redakční rada jsou vám plně k dispozici.

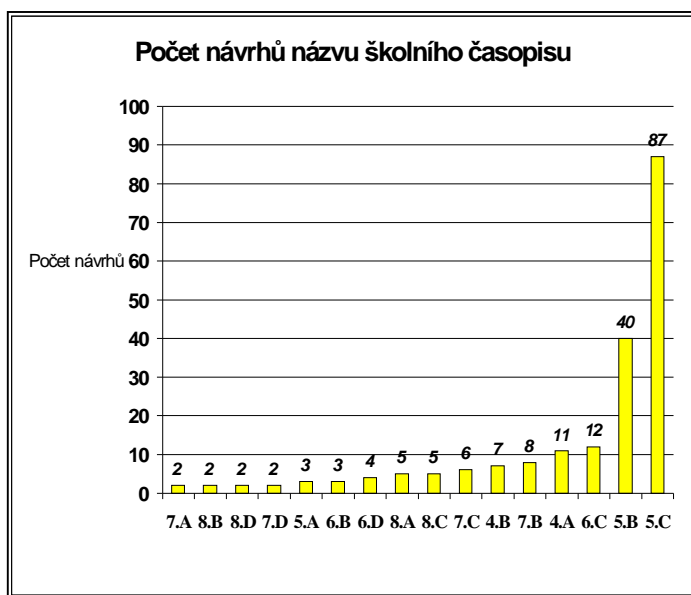
JAK SE BUDE JMENOVAT?

HLEDÁME VHODNÉ JMÉNO PRO NÁŠ ČASOPIS

Asi se divíte, proč náš časopis nemá stále jméno. Těch důvodů je hned několik. Nedá se říci, že by anketa, která byla vyhlášena školním rozhlasem, zůstala bez odezvy. Ve schránce časopisu se postupně sešlo 199 návrhů a nápadů od žáků téměř všech ročníků. Jednoznačně nejaktivnějším „navrhovatelem“ se stal Jiří Janda ze třídy 5.C, který podal celkem 47 návrhů na jméno časopisu. Na druhém místě je se čtrnácti návrhy Helena Rajšnerová rovněž z 5.C. Mohlo by se zdát, že 199 návrhů je slušná suma na to, aby se z ní dal vybrat vhodný název pro nový školní časopis. Když jsme se však začali tou hromadou návrhů probírat, zjistili jsme, že některé názvy se velmi často opakují. Nejčastěji se objevovala jména Školáček, Školníček, Školák, Školník apod. Po důkladném prozkoumání všech návrhů došla redakční rada k závěru, že bude pravděpodobně nejlepší, když otázku jména časopisu nechá prozatím ještě otevřenou. Mezi všemi návrhy jsme totiž nenašli žádný, který by odpovídal našim představám. Doufáme, že se nám podaří přes prázdniny vymyslet něco originálního, vtipného, přiléhavého – zkrátka přesně to, co si představujeme.

Proto vás prosíme, abyste ještě jednou zapřemýšleli a pokusili se vymyslet opravdu něco nej nej. Své návrhy můžete do konce školního roku vhadzovat do schránky časopisu, která je umístěna u vchodu do kabinetu výpočetní techniky. Celou akci ukončíme na začátku příštího školního roku.

Na závěr vám pro zajímavost předkládáme graf, ve kterém je zachycen počet návrhů názvu školního časopisu, které podali žáci jednotlivých tříd. A na úplný konec ještě namátkový výběr z nápadů, které se ve schránce časopisu objevily. Časopis by se tedy mohl jmenovat (znění je doslovné – i s pravopisnými chybami): Soptík, Nejkulat'oulinkatější časopis, Školní šušnička, Zprávičky z naší školyčky, Žárovka, Školáček, Žhavé výstřely lišky Bystroušky, Křapík, Kecálek, Raptoři, Slepíčárny, Mučírna, Čimbolimbo, Šoupálek, Na jeteli budík zraje, Kostlivec, Mafí – humusoft, Stonoščiny ponošky, Pomocník hloupých dětí, Školní drbník, Ítý prd, Školokec, Mazák, Termit, Žvejklík, Školní makopis, Školábr, Podmazek, Novorozenec.

JAK SE STÁT SPOLUAUTOREM ČASOPISU

Již v úvodu bylo řečeno, jak se stát spoluautorem školního časopisu. Možností je hned několik a pro jistotu je ještě jednou zopakujeme. Vlastní vydání každého čísla časopisu, který by měl od příštího školního roku vycházet každý měsíc, zajišťuje redakční rada. Ta pečlivě prostuduje všechny vaše příspěvky, které jí předáte přímo do rukou, nebo k tomu využijete redakční schránku u kabinetu výpočetní techniky. Každý takový příspěvek se přečte, zkontroluje se, zda je opatřen také jménem a třídou žáka (anonymy se neotiskují) a pak se rozhodne, zda bude zařazen hned do nejbližšího čísla časopisu, nebo zda zůstane v redakci uschován na pozdější dobu, kdy bude k jeho otištění vhodnější situace.

Bude-li váš příspěvek vybrán a v časopise uveřejněn, bude u něho samozřejmě napsáno také vaše jméno a třída. Některé zvláště zdařilé příspěvky budou odměněny cenami. Příspěvky je možné odevzdávat napsané na papíře, ale také třeba na disketě, pokud máte doma počítač, nebo svůj příspěvek stihnete napsat na počítači ve škole. Žáci specializovaných tříd, kteří mají svoji složku na školním serveru, mohou předat příspěvek pouze formou udání cesty, kde je umístěn.

Bude-li váš příspěvek vybrán a v časopise uveřejněn, bude u něho samozřejmě napsáno také vaše jméno a třída. Některé zvláště zdařilé příspěvky budou odměněny cenami. Příspěvky je možné odevzdávat napsané na papíře, ale také třeba na disketě, pokud máte doma počítač, nebo svůj příspěvek stihnete napsat na počítači ve škole. Žáci specializovaných tříd, kteří mají svoji složku na školním serveru, mohou předat příspěvek pouze formou udání cesty, kde je umístěn.

Co lze do časopisu napsat?

Prakticky cokoliv, co by podle vás zaujalo ostatní čtenáře. Je třeba mít ale na paměti, že časopis se dostane do rukou žákům různého věku, kteří mohou mít odlišné zájmy a záliby. Očekáváme, že vaše příspěvky budou obsahovat například:

- **reportáže** – třeba z vašeho výletu, exkurze, prázdninové cesty
- **příběhy** – vaše neobyčejné zážitky a příhody
- **hádky, kvízy, křížovky, doplňovačky, rébusy** - vše, co se hodí do rubriky Šikulka
- **otázky** – do rubriky Zeptali jsme se za vás... Zde je třeba napsat nejen otázku, která vás zajímá, ale také jméno osoby, které se za vás máme zeptat. Tyto otázky **NEMUSÍ BÝT PODEPSANÉ** – ptát se tedy můžete také anonymě (samozřejmě v mezích slušnosti).
- **povídky, pohádky, básně, říkadla atd.** – zde budou mít příležitost budoucí spisovatelé a básníci (pokud nebudou u svého dílka chtít zveřejnit své jméno, mohou si vymyslet pseudonym nebo značku)
- **vtipy, fóry** (a to i kreslené) **brepty a přebrepty** – rubrika s tímto obsahem se objeví už v příštím čísle
- **radý, nápady a finty** – třeba jak něco vyrobit, zhotovit, opravit, naprogramovat, uvařit, upéct atd
- **inzeráty** – rovněž tato rubrika se objeví od příštího čísla a jejím prostřednictvím budete moci cokoliv sehnat, prodat, koupit, půjčit, vyměnit...
- **ručně kreslené obrázky nebo vlastní výtvary z počítačové grafiky** – mohou být jakkoliv zaměřené

CO NÁS ČEKÁ

- 28. května 1999** akademie 2. základní školy v Novém Městě na Moravě
1. června 1999 Mezinárodní den dětí – ředitelský den – program si jednotlivé třídy připravují samy po dohodě s třídními učiteli
29. června 1999 filmové představení 1. stupeň – film Doktor Doolittle
2. stupeň – film Armagedon

PŘIJÍMAČKY

V letošním školním roce se již po šesté konaly přijímací pohovory do specializované třídy se zaměřením na výpočetní techniku. Ve stanoveném termínu bylo odevzdáno 76 přihlášek žáků naší školy, ale i dětí z 2. ZŠ, ze ZŠ ve Žďáru nad Sázavou, Bystřici nad Pernštejnem, Sněžném a Bobrové. K vlastním přijímacím pohovorům, které se konaly ve čtvrtek 22. dubna 1999, se dostavilo 68 uchazečů – zbývajících osm žáků se po úspěšném zvládnutí přijímacích zkoušek do primy gymnázia a následném přijetí

na tuto školu rozhodlo k přijímacím pohovorům do specializované třídy už nepřijít.

Přijímací pohovor se skládal z písemné a ústní části s tím, že ústní části pohovoru se zúčastnili pouze žáci, kteří úspěšně zvládli část písemnou. Těch bylo celkem 41. Sedmadvacet žáků bylo po ukončení písemného testu z důvodu horších výsledků z dalšího dění vyřazeno.

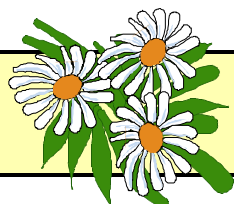
Po vyhodnocení všech kritérií bylo nakonec vybráno 26 žáků, kteří budou od září tvořit třídu 6.C – další specializovanou třídu v oboru výpočetní techniky na naší škole.

ŠKOLNÍ VÝLETY

TŘÍDA	TERMÍN	DOZOR	TRASA
1.A	červen	M. Šebková	Okolí Nového Města
1.B	červen	M. Blažková	Okolí Nového Města
2.A	červen	M. Kotovicová	ZOO Jihlava
2.B	červen	D. Machová	ZOO Jihlava
2.C	květen	V. Fryšavská	Medlovské údolí
3.A	červen	M. Rajská	ZOO Jihlava
3.B	červen	M. Prosecká	ZOO Jihlava
4.A	27. 5. 1999	V. Buchtová	Moravský kras – Macocha
4.B	27. 5. 1999	I. Fousková	Moravský kras – Macocha
5.A	3. 5. 1999	Z. Růžičková, P. Poláčková	Praha

5.B	26. 4. 1999	M. Niesnerová, P. Poláčková	Praha
5.C	3. 5. a 26. 4. 1999	vždy polovina třídy s 5.A a 5.B	
6.A	3. 6. 1999	L. Zobačová, N. Staňková	Litomyšl
6.B	3. 6. 1999	M. Janíčková, P. Smékal	Kutná Hora
6.C	8. 6. 1999	P. Smékal, M. Janíčková	Hradec Králové
6.D	3. 6. 1999	N. Staňková, L. Zobačová	Litomyšl
7.A	15. 6. 1999	J. Hnízdilová, J. Kozárová	Bouzov
7.B	15. 6. 1999	P. Hnízdil, E. Ficová	Bouzov
7.C	8. 6. 1999	M. Pinterová, M. Niesnerová	Hradec Králové
7.D	26. 5. 1999	P. Poláčková, I. Fousková	Kurná Hora
8.A	10. - 11. 6. 1999	B. Bizoňová, D. Palečková	Jeseníky
8.B	10. - 11. 6. 1999	J. Kučerová, S. Kopřiva	Beskydy
8.C	10. - 11. 6. 1999	J. Matoušková, M. Janíčková	Beskydy
8.D	11. - 12. 5. 1999	J. Kozárová, J. Hnízdilová	Telč
9.A	8. - 9. 6. 1999	V. Břečková - J. Pokorná	Beskydy
9.B	17. - 18. 6. 1999	E. Ficová, P. Hnízdil	Račín
9.C	10. -11. 6. 1999	J. Gregorová, M. Pinterová	Jeseníky
9.D	8. - 9. 6. 1999	J. Pokorná, V. Břečková	Beskydy

SBĚR LÉČIVÝCH BYLIN

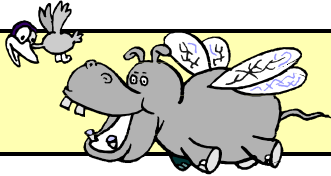
V letošním školním roce se budou opět sbírat léčivé byliny. Oproti minulým létům dochází k určitým změnám v sortimentu vykupovaných bylin i v cenách, které se za ně vyplácejí. Pokud tedy máte o sběr bylin zájem a chcete si něco přivydelat, můžete volit z následujících druhů:

Bez černý	80,- Kč/1 kg
Hluchavka bílá	110,- Kč/1 kg
Jahodník - list	110,- Kč/1 kg
Kaštan – květ	100,- Kč/1 kg
Lípa – květ	150,- Kč/1 kg
Pampeliška – list	50,- Kč/1 kg
Rybíz černý – list	50,- Kč/1 kg

Řádně usušené léčivé rostliny se budou vybírat **od 21. do 25. června 1999** v obalech s nadepsaným jménem žáka, třídou a druhem bylin.

Další informace podávají paní učitelky Pinterová, Kuncová a Šebková.

KURIOZITY

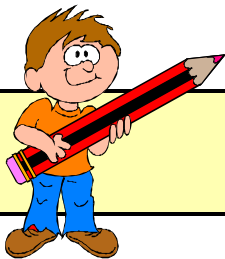

"Bejvaly doby, kdy si krysy na kočku netroufily."

porazilo auto, vyskočil bez úrazu. Když mu jeden z přihlížejících poradil, aby předstíral zranění kvůli pojistce, lehl si znovu před auto. To však pokračovalo v cestě, přejelo ho a usmrtilo.

- Jedna kanadská husa, která letěla v čele hejna, se zřítila na zem zasažena meteoritem. Podle výpovědi očitých svědků to vypadalo, jako by byla zasažena laserovým paprskem. Když byla husa nalezena, měla díru v zádech a dvě další na prsou.
- Třiašedesátiletý Henry Lodge zemřel v červnu 1986 na zástavu srdce při opravě pojistek. Když se v márnici v Los Angeles připravoval doktor Phillip Campbell na pitvu, otevřel Lodge oči a volal o pomoc. Živ a zdrav se vrátil domů, zatímco Dr. Campbell musel být v důsledku nervového šoku hospitalizován.
- Během stávky britských hasičů sundali členové pomocné hasičské organizace staré paní kočku ze stromu. Po čaji a sušenkách se posádka se starou paní rozloučila a vlastním vozem nebohou kočku přejela.

- Jakýsi chodec, kterého na newyorské ulici

ŠIKULKA

NĚCO PRO CHYTRÉ HLAVY

1. Které zvíře se dožívá nejvyššího věku?

- Nosorožec indický
- Labuť
- Bizon
- Sup

2. Které zvíře se pohybuje nejrychleji?

- Klokan
- Divoké prase
- Chrt
- Lev

3. Která ryba plave nejrychleji?

- a) Štika
- b) Tuňák
- c) Losos
- d) Žralok

4. Který pták létá nejrychleji?

- a) Kachna divoká
- b) Racek
- c) Rorýs
- d) Labuť

5. Chytí zloděje?

Statkář zaměstnává 10 mužů nosících kukuřici v pytlích těžce hmotnosti z pole. Každý z nich za den přinese deset pytlů. Večer při vážení statkář zjistil, že deset pytlů je o 5 % lehčích než ostatní. Myslí si, že kukuřici jeden z mužů krade. Rozhodne se proto odhalit jej vážením. Kolikrát bude muset nejméně vážit, aby zloděje dopadl?

6. Kolik zvířat od každého druhu vzal Mojžíš na svou archu?

7. Jdeš spát v 8 hodin. Budíka si nařídíš na 9 hodin ráno. Jak dlouho budeš spát?

8. Vcházíš do tmavé místnosti s krabičkou zápalek. Najdeš tam petrolejku a krb. Co zapálíš jako první?

9. Kolik dostaneš, když vydělíš 40 jednou polovinou a přidáš 10?

10. Jsi můj syn, ale já nejsem tvůj otec. Kdo tedy jsem?

11. Rok má 12 měsíců. Kolik z nich má 28 dní?

12. Co je na desetikoruně?

13. Co bylo 24. 12. 1933 v Rakousku?

14. Lze se v Maďarsku oženit se sestrou své vdovy?

Správné řešení kvízu naleznete na straně 19.

NĚCO Z VISUAL BASICU

PRO POČÍTAČOVÉ NADŠENCE OD PANA UČITELE LIEDERMANNNA

Nejsem příznivec nejrůznějších zvuků a pazvuků na počítači, ale uznávám, že mohou existovat jedinci (např. Jiří Javorský a spol.), kteří různá kňučení a skučení milují, až zbožňují. Pro ně a pro ostatní dávám k volnému použití program ve Visual Basicu s tím, že nebude zneužíván v hodinách výpočetní techniky.

Základem řešení je deklarování funkce mciExecute v Option Explicit. Funkce pracuje pomocí ovladače Windows „winmm.dll“ a výsledky ukládá v řetězové proměnné, kterou jsem nazval samozřejmě „slepice“. Jak jinak!! V Option Explicit jsou dále deklarovány dvě proměnné: **i** typu integer a **x** datového typu variant. Celou sekvenci si můžete přečíst a přepsat.

Option Explicit

Dim i As Integer, x

Private Declare Function mciExecute _

Lib "winmm.dll" (_

ByVal slepice As String _

) As Long

Zavádět pouze zvuky je nudné. Proto je program rozšířen o část pohybovou, ve které se zvětšuje ikona zeměkoule. Ikonu objevíte na adrese:

C:\Program Files\DevStudio\VB\Graphics\Icons\Elements

Příkazové řádky pohybu jsou umístěny v objektu Command (příkazové tlačítko). Konstanty jsou ve twipech. Celá sekvence vypadá takto :

Private Sub Command1_Click()

i = i + 100

If i < 500 Then

Image1.Height = Image1.Height + 100

Image1.Width = Image1.Width + 100

Else

Image1.Left = Image1.Left + 1000

Image1.Top = Image1.Top + 1000

End If

Ve stejném tlačítku jsou na pohyb vázány zvuky.

If i = 100 Then

x = mciExecute("Play C:\Windows\Media\Ding.wav")

ElseIf i = 200 Then

x = mciExecute("Play C:\Windows\Media\Ding.wav")

ElseIf i = 300 Then

x = mciExecute("Play C:\Windows\Media\Baseb1.wav")

ElseIf i = 400 Then

x = mciExecute("Play C:\Windows\Media\Baseb1.wav")

ElseIf i = 500 Then

x = mciExecute("Play C:\Windows\Media\Džun1.wav")

ElseIf i = 600 Then

x = mciExecute("Play C:\Windows\Media\Džun1.wav")

ElseIf i = 700 Then

```
x = mciExecute("Play C:\Windows\Media\Lazer.wav")
```

```
Else
```

```
End
```

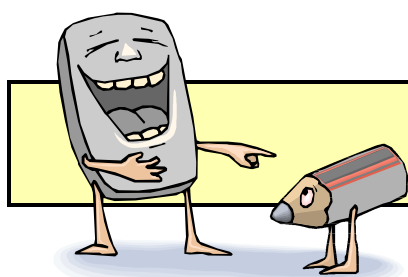
```
End If
```

```
End Sub
```

Pozor:

Cestu k souboru změňte podle toho, jak a kde máte soubor *.wav uložen.

A to je vše. Porovnejte si výsledek s obrázkem a pištění si domyslete.

TALENTÁRIUM

PRVNÍ POKUSY NAŠICH TALENTŮ

Báseň na konec roku

Věra Šírová, 6.C

Milý pane učiteli,
je-li vám váš život milý,
dejte nám všem jedničky,
ať jsme dobré dětičky.

Jenže my vás máme rádi,
vždyť jsme vaši kamarádi.
Baví nás i matika,
každý dobře počítá.

Máme rádi počítače,
skoro jako vás,
ale bez těch učitelů
by to nešlo zas.

Kočky

Věra Šírová, 6.C

Moje kočky chlupatý
od hlavy až po paty,
chodí ráno žrát,
odpoledne spát.

Nejstarší je Kaspian,
bílomourovatý pán.
Střední Kristin a Leo,
pane to je rodeo.

Nejmladší je Luky,
má ocas jak pruty.
Živý jako opice,
skáče venku velice.

Perou se jak pardi,
jako malí Jardi.
Spí nad stáčírnou,
v seně nade mnou.

Jsou překrásný kočky,
čistý jako vločky.
Máme je moc rádi,
jsou mí kamarádi.

ZEPTALI JSME SE ZA VÁS...

...PANÍ UČITELKY PALEČKOVÉ

Budete na škole ještě příští rok?

„To já nevím, to záleží na panu řediteli.“

Jak máte dlouhé vlasy?

„Až do pasu.“

...PANA UČITELE LIEDERMANNNA

Proč říkáte žákům žáby, šašci a podobně?

„Abych si nemusel pamatovat jména.“

Pocházíte z Nového Města?

„Narodil jsem se v Ústí nad Orlicí, ale od svých 3 měsíců bydlím tady.“

Od kolika let máte kontakty s počítačem?

„To už je od dob, kdy žil Jan Žižka.“

Dělal jste ještě nějakou jinou práci?

„Kantor a pracoval jsem v muzeu.“

...PANA ŘEDITELE ONDRÁČKA

Jak dlouho jste ředitelem naší školy?

„Od roku 1988 – tedy právě končím svůj devátý rok v této funkci.“

Měl jste někdy chuť s ředitelováním praštit?

„Ano, několikrát.“

Proč nemůžeme jezdit (v sedmé třídě) na dvoudenní výlet?

„Protože si to učitelé navrhli a také odhlasovali.“

Proč nemůžeme hrát kopanou na zatravněné ploše atletického hřiště?

„Je tam zasetá tráva, která musí vyrůst.“

Jak se chystáte strávit letošní prázdniny?

„Týden asi strávím u moře, zbývající čas věnuji zahrádce a práci doma. Spoustu času zabere samozřejmě také příprava příštího školního roku.“

Jaké je vaše nejoblíbenější jídlo?

„Nejraději mám rajskou omáčku s knedlíkem, naopak vůbec nemiluji rýžový nákyp“

...JANY PUCHROVÉ Z 9.C, VÍTEŽKY SEMIFINÁLE SOUTĚŽE MISS POUPE

Proč ses přihlásila do soutěže?

„Chtěla jsem si vyzkoušet, jak to na takových soutěžích chodí a jestli mám i já nějakou šanci.“

Kdo tě přihlásil do soutěže?

„Já sama jsem se přihlásila spolu se svojí kámoškou, ale trvalo nám dost dlouho, než jsme našly tu odvahu se přihlásit.“

Co jsi tomu musela věnovat?

„Věnovala jsem tomu hodně svého volného času, nemohla jsem se tolik věnovat škole a taky mě to stálo hodně peněz. (i když ne mě, ale mé rodiče).“

Co ti soutěž přinesla?

„Přineslo mi to hodně nových zkušeností do života, spoustu krásných zážitků a také nové kamarádky.“

Proč jsi vymyslela a tancovala Rusalku?

„Protože jsme měli pohádkovou disciplínu a v Esu hráli tu písničku Rusalku od Bány Basikové a moc se mně líbila.“

Chtěla bys být modelkou?

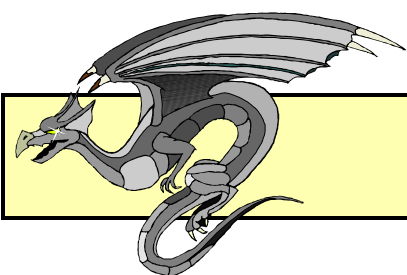
„Možná ano, ale jedině jako koníčka.“

Jaké jsi měla pocity při vyhlášení výsledků semifinále Miss poupě ve Žďáře nad Sázavou?

„Když vyhlásili mé jméno, tak jsem byla tak šťastná, že se to ani popsat nedá, ale to si asi nikdo nedokáže představit, kdo to nezažil.“

Vítězka semifinále soutěže Miss poupě Jana Puchrová

POSLEDNÍ DRACI

ČTĚME NA POKRAČOVÁNÍ Z KNIHY PANA UČITELE SMÉKALA

Knihu, jejíž pracovní název je *Poslední draci*, jsem napsal z jednoho prostého důvodu: žádná z knih s touto tematikou, které byly a jsou na našem trhu, nespĺňovala moje představy. Proto jsem ji napsal sám.

Knihla postihuje velkou většinu témat a otázek, které se týkají dinosaurů, jejich života, způsobu chování i příčin jejich vyhynutí. Snad každý si v knize najde to, co ho zajímá a co dosud neví.

Z důvodů černobílého provedení časopisu nebudou bohužel všechny obrázky, které jsou v knize uveřejněny, také v časopise. Doufám, že vás několik ukázek z mé knihy zaujme a poopraví váš názor na největší suchozemské tvory, jací kdy žili na této planetě.

Kdo to byli dinosaurři?

Ještě nedávno charakteristika dinosaurů zněla: obrovští, pomalí, studenokrevní plazi, kteří vymřeli bez potomků před 65 milióny let. A dnes? Nemálo paleontologů se přiklání k názoru radikálně odlišnému: dinosaurři nebyli studenokrevní plazi, ale inteligentní, teplotokrevná, velice aktivní, pohyblivá.

vá a rychlá zvířata. Žili ve stádech nebo ve smečkách, ve kterých pečovali o svá mláďata. A co je zvláště důležité, tvořili zřejmě v zoologickém systému vlastní třídu.

Nejpopulárnější dravý dinosaur – Tyrannosaurus rex

Podle názoru některých mladších a pokroevějších paleontologů dinosauri nevymřeli, ale velmi zdárně prosperují dodnes. Je jich přes osm tisíc druhů. O tři tisíce více než savců. Známe je, jen jsme netušili, že jde o dinosaury. Jsou to ptáci.

Dinosauri experimentovali s ptačími adaptacemi, přizpůsobovali se a vyvíjeli do podoby připomínající ptáky od svého prvopočátku. Tato snaha jim vydržela až do konce druhohor, kdy se už některé skupiny dinosaurů proháněly jako ptáci vzduchem

společně s ptakoještěry. Adaptace byly různé - od ochrany stabilní tělesné teploty pernatým pokryvem těla přes vytváření bezzubých zobáků až po získání letových schopností. První kroky do ptačí formy bytí zřejmě učinil před 225 milióny let starý Protoavis. Poslední pokus asi náleží pštrosovitému Avimimovi z Mongolska, který žil před 70 milióny let.

Čím dál tím víc převládá názor, že ptáci jsou vlastně souhrnem několika čeledí malých dravých dinosaurů, které jedna po druhé v dlouhém časovém rozpětí přijaly výrazné ptačí adaptace a většínou získaly schopnosti letu. Ptáci se tedy nezrodili z jedné větve dinosaurů, ale z několika a nejsou vůbec jednolitou skupinou. Společné znaky u nich vznikly tvarovým sblížením při stejném nebo podobném způsobu života. Různorodost je nejpatrnější u pštrosovitých, u nichž „ptačí“ vývoj vyvrcholil až koncem křídy, zatímco jiní dinosauri už létali.

Dnes je známo něco kolem 500 druhů dinosaurů, ale je to jen pouhý zlomek toho, kolik jich v minulosti žilo. Dnes známe asi 8000 druhů ptáků, 6000 druhů plazů a obojživelníků a 4000 druhů savců.

Vezmeme-li v úvahu, že živočišný druh existuje asi dva miliony let, je zřejmé, kolik druhů dinosaurů muselo vzniknout a zaniknout během 150 milionů let jejich existence. Kdyby v určité době žilo jen 2000 druhů (a to je velice střízlivý odhad), potom lze předpokládat, že za celou dobu jejich existence muselo existovat asi 150 000 druhů. Známe tedy asi jen 0,25 % všech v minulosti existujících druhů.

Dinosauri žili převážně v příznivých klimatických podmínkách, které jim umožnily rozšířit se po celé Zemi, od pólu k pólu. Byla to velice přizpůsobivá zvířata, která zřejmě pronikla do každého ekosystému. Někdy se populace pod vlivem podmínek rozdělily, jak tomu bylo např. při rozpadu kontinentu nebo při zaplavování nízko položených částí kontinentů mořem. Nové formy se pak vyvíjely v izolaci a pronikaly na další pevniny podle toho, jaká nová suchozemská spojení se mezi nimi vytvářela.

Jedním z prvních pokusů dinosaurů o dobytí vzduchu byl Archaeopteryx lithographica. Jednalo se ovšem o slepou vývojovou větev

Teplokrevnost dinosaurů

S takovouto tezí přišel jako první v roce 1969 americký paleontolog R. T. Bakker. Co je to vlastně teplokrevnost? Teplokrevnost (stálá tělesná teplota) je schopnost organismu udržovat konstantní teplotu těla bez ohledu na okolí. Taková tělesná teplota pak umožňuje zvířeti kdykoliv aktivizovat veškeré tělesné funkce. Nejlépe je to vidět na funkci pohybové - zvíře může kdykoli vyrazit za kořistí, nebo na spásný útěk. Schopnost termoregulace je vyvinuta u ptáků a savců, ale naproti tomu ryby, obojživelníci a plazi většinou schopnost termoregulace nemají, jsou takzvaně studenokrevní. Jejich krev má teplotu okolí.

Při nízkých teplotách, například v noci se tělesné reakce zpomalují, živočich upadá do stavu strnulosti a musí vyčkat, až se teplota jeho okolí zvýší na potřebnou míru. Naopak při vysoké teplotě okolí hrozí organismu přehřátí, které končí až smrtí. Schopnost regulovat tělesnou teplotu nevznikla u zvířat naráz, ale vyvíjela se postupně. To je ovšem velmi těžce zjištělné. Jedním z nepřímých vodítek je rozdílná mikroskopická stavba kostí teplokrevných a studenokrevných zvířat a fakt, že u teplokrevných zvířat je růst dlouhých kostí rychlý a v dospělosti končí. U studenokrevných je růst pomalý a pokračuje po celý život. Například Maiasaury měřily jako mláďata po vylíhnutí kolem 30 cm a v roce života už 3 metry. Z tohoto Bakker a jeho kolega A. Horner usoudili, že dinosauri byli teplokrevní. Dále také zjistili, že mikroskopická stavba kostí dinosaurů připomíná více stavbu kostí teplokrevných ptáků než studenokrevných plazů.

Jiným nepřímým dokladem teplokrevnosti jsou sezónní tahy dinosaurů. Američan M. Lockley našel v roce 1988 doklady takových megatras v podobě stop, které dokazují, že dinosauri táhli krajinou stovky, ba tisíce kilometrů jako dnešní pakoně nebo zebry či v minulém století bizoni. Podobné tahy lze předpokládat jen u teplokrevných zvířat. Kdyby nebyli teplokrevní, museli by čekat na nejvhodnější denní teplotu a takové tahy by se asi nedaly uskutečnit.

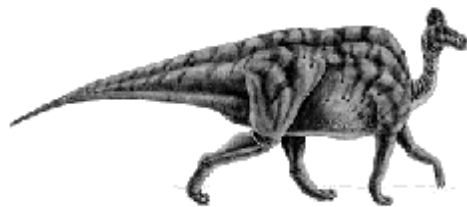
Důkazem je i pokrytí těla peřím nebo srstí. Je možné, že malí dinosauri byli teplokrevní a velcí naopak studenokrevní. Souvisí to například s množstvím potravy, kterou musí spotřebovat studenokrevný a teplokrevný živočich.

Studenokrevný živočich o stejném objemu spotřebuje daleko méně potravy než teplokrevný. Dále obrovské tělo sauropodů by se v době velkých veder mohlo přehřát. Ovšem nikoho nenapadne něco takového tvrdit o dnešním slonu, nosorožci či největším suchozemském savci, jaký kdy žil na zemi - Indricotherium, který dosahoval velikosti některých sauropodů.

Dále proti studenokrevnosti sauropodů hovoří fakt, že se vyvinuli z teplokrevných předků. Pro teplokrevnost dále hovoří nálezy dinosaurů ve spánkové poloze, což svědčí o jakési formě zimního spánku, a nálezy dinosaurů za polárním kruhem.

Dilophosaurus je jedním z nověji objevených dravých dinosaurů.

Jedním z velkých býložravců byl Corythosaurus

Teplokrevnost nepřímo dokazuje i poměr mezi dravci a jejich potenciální kořistí. Dravci s vysokou intenzitou metabolismu a tedy se schopností termoregulace spotřebují mnohem více potravy, a tudíž jejich kořist musí být početnější, než je tomu u dravců bez schopností termoregulace (z těch největších dnes žijících uvedeme například anakundu nebo varana komodského).

Poměr mezi dravci a kořistí ve fosilních společnostech dinosaurů odpovídá spíše poměru mezi šelmami a kopytníky v africké savaně, i když je nutno přiznat, že fosilní společenstva na paleon-

tologických nalezištích mohou zahrnovat i zbytky, které sem byly z různých důvodů přineseny z větší plochy nebo ukládány v delším časovém období. Základní poměr jednotlivých druhů se tím však nemění. Také pokrytí povrchu těla peřím či srstí, jako měli někteří dinosauři, dokazuje jejich teplokrevnost.

Dalším důkazem teplokrevnosti je vzpřímený postoj dinosaurů na končetinách postavených kolmo k tělu, jak je to typické i pro savce. Staré rekonstrukce dinosaurů je ukazují s končetinami směřujícími do stran jako u plazů. Stopy ovšem ukazují pravý opak a potvrzují umístění končetin kolmo k tělu.

Velcí sauropodi museli mít srdce, které bylo schopno vypumpovat krev až do výše 15 metrů. To znamená, že se muselo jednat o srdce rozdělené, jako mají například savci. Tento typ srdce je rovněž charakteristický pro teplokrevné živočichy. Značně výkonné srdce museli mít i velice rychlí a pohybliví dravci. I když se to zdá protismyslné, i samotné vyhynutí dinosaurů na konci křídly na většině povrchu je důkazem jejich endotermie a vysokého stupně metabolismu. Základní princip je jednoduchý. Čím vyšší jsou potravní nároky druhu nebo určité skupiny, tím zranitelnější je v případě náhlého zhoršení životních podmínek. Nejlepším prostředkem, jak se vyhnout vyhynutí, je nízký stupeň metabolismu a silně snížená závislost na potravě.

Takovým způsobem žijící jedinci překonají svou inaktivitou mnoho náhlých a katastrofických změn. Jejich celou skupinu je pak téměř nemožné v krátké době ve větším geografickém rozsahu zlikvidovat. Nejzranitelnější jsou naopak vysoce aktivní druhy s velkými potravními nároky, pro něž stejná anomálie může znamenat neodvratitelnou zkázu.

Velký kostěný límec na hlavě obrovského býložravého Triceratopse sloužil nejen k regulaci tělesné teploty, ale i k zastrašení dravců.

STRAŠIDELNÍK

OBRÁZKOVÝ SERIÁL O ZNÁMÝCH A NEZNÁMÝCH STRAŠIDLECH

Hřibáč bukový

Je masivní statný skřítek, který podobně jako Čirůvek fialový přijímá podobu houby, aby byl v lese méně nápadný. Je to však jen vnější podoba, protože na rozdíl od Čirůvka se může již od mládí volně pohybovat a je velice čilý. V lese zastává úlohu hospodáře a stará se o to, aby stromy a rostliny dobře prospívaly. Ze všech svých sil se snaží uklidit i různé smetí zanechané v lese člověkem (menší střepy, plechovky, obaly). Živí se tím, co les dá. Přes zimu přespává pod kořeny stromů v hřibovém nebo křemenáčovém podhoubí. Při styku s člověkem může dojít k šoku, sehne-li se houbař pro krásný zdravý hřib a ten peláší do houštiny a nevybíravě

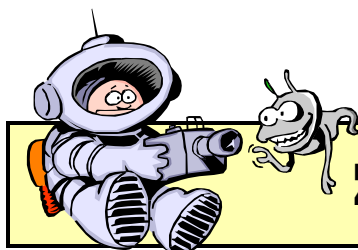
přítom nadává. Samozřejmě, že k úleku dochází i u Hřibáče, hlavně tehdy, má-li houbař nůž. Hřibáč dorůstá různých velikostí v závislosti na charakteru životních podmínek.

Šustilka domácí

Už z názvu vyplývá, že se jedná o domácí strašidlo. Podobá se trochu malé myšce rezavé barvy, pohybující se po zadních nohách. Velice ráda šmejdí hlavně v dětském pokoji ponejvíce v noci (má ráda tmu). Je zbytečné lícit pastičky, Šustilka je dosti inteligentní, aby se jim vyhnula. Jinak je velmi mlsná a zvědavá. Některé slabší povahy se polekají, ozývá-li se v bytě neustále šustění, hryznání a drobný cupot, což je neklamně znamení, že se Šustilka vydala na průzkum domácnosti. Nejvíce jí chutná ovoce, mrkev, sušenky a čokoláda. S oblibou se zdržuje v knihovně, kde spává za nejtlustšími svazky. Je neposedná a vydrží šustit a vyrušovat po celou noc. Počet Šustilek se nedá odhadnout, protože se velice těžko odlišují od myší. Ráda si hraje s malými dětmi na schovávanou.

Z knihy Vítěslavy Klímové *Lexikon ohrožených druhů strašidel*

ZÁHADY A MYSTERIA

Neuvěřitelné příběhy cestujících v americkém le-tounu!

Nová senzace v bermudském trojúhelníku!

Co způsobuje záhuby lodí a letadel? Neznámá zá-řeni? Gravitační vlny? Ultrazvuk? Podmořská ci-vilizace?

Na podobné tituly v odpoledních novinách jsme si už zvykli. Avšak někdy vedle senzací „za každou cenu“ čteme třeba takovéto prohlášení: „V oblasti bermudských ostrovů se z dosud neobjasněných příčin potopila britská plachetnice Margues, účastníci se soutěže Operace plachta. Žádný ze zachráněných trosečníků nedokázal vysvětlit příčinu dramatu! Pomoc jim poskytla polská jachta, Zawisza Czarny.“

Jak to s tím bermudským trojúhelníkem vlastně je? Legendy nechme legendami, ale faktem například je, že v této oblasti je hladina moře o 25 metrů níže než hladina Atlantického oceánu (koneckonců to bylo zaznamenáno i v jednom hlášení NASA na základně informací kosmonautů)!

Divné? Velmi. Nedá se také pominout, že „troj-úhelník“ je místem, v němž velice často dochází

Ďábel'ský trojúhelník

k atmosférickým poruchám. Námořní kapitán Hans Herman Diestel ve své knížce uvádí, že v letech 1886-1968 bylo v oblasti „trojúhelníku“ zaznamenáno 667 výjimečně silných větrných smrštů, z toho 395 o síle orkánu. Zvláštních anomálií zde vystupuje mnohem víc. O nich později. Několik slov o samotném názvu. Proč „trojúhelník“? Protože se nachází mezi Bermudami, Floridou a Portorikem. Pravda, mnozí autoři zabývající se touto oblastí tvrdí, že by stejně dobře mohlo jít o lichoběžník, ale když už se takový název přijal, zůstaňme u něho.

Katastrofy, zvláště námořní, jsou v této oblasti zaznamenávány odedávna. Za svou ponurou proslulost však „trojúhelník“ vděčí události, která se zde odehrála v prosinci 1945.

Pronikavý tón poplachové sirény zvedl čekající skupinu ke startu. Piloti vybíhali z místnosti a teprve po cestě si zapínali kombinézy.

„Starýmu zase přiskočilo,“ prohodil kdosi. „Od kdy se běžné výcvikové lety začínají poplachem...“

„Zavři zobák! Jak můžeš vědět, jestli nějaký neinformovaný Japonec nemá chuť zemřít za císaře a zemi kvetoucí višně,“ usadil rebelujícího velitel skupiny poručík Taylor.

Udýchaní doběhli ke strojům a téměř současně nasedli do otevřených kabin.

„Tak jak je?“ Taylor se tázavě podíval na mechanika, který mu zapínal zámky na popruzích. „Bezvadný. Příjemný let...“

Avengery dojely k rozjezdové dráze, otočily se proti větru, zaburácely motory. Po několika minutách poručík hlásil rádiem: „Haló, základna. První z roje. Jsme na okruhu, příjem.“

Hlídká skládající se z pěti bombardérů typu TBM Avenger odstartovala 5. prosince 1945 ve čtrnáct hodin z vojenského letiště na základně Lauderdale na Floridě ke cvičnému letu.

Taylor se podíval na hodinky. Uběhlo pět minut.

„Základna, úkolu rozumím. Provádím!“ Ze zvyku ještě zkontroloval zrakem palubní přístroje. Umělý horizont se ustálil na stejném místě, ručička otáčkoměru se kmitala na dvou tisících otáčkách. Podíval se pod sebe. Dole se třpytila hladina moře jako zvrásněný olověný plát. Až po vzdálený horizont, rýsující se v mírném třpytu, bylo pusto. Let byl klidný, Avengery letěly stanoveným kurzem ve výšce 1000 stop. Obloha byla čistá, bez mráčku. Po hodině letu velitel stiskl tlačítko mikrofonu:

„Haló, roji. Vám všem, všem! Za hodinu posadíme ty zatracené škatule na zem.“

V patnáct čtyřicet pět Taylor navázal spojení se základnou. Ohlásila se kontrolní věž: „Povolují přistání. Podávám souřadnice...“

V tom okamžiku se v reproduktorech věže rozlehl zděšený hlas velitele: „Děje se s námi něco

divného! Nevidím zemi! Opakuji, nevidím zemi!“

Navigátor z kontrolní věže, desátník Allen Kosnar, se udiveně rozhlédl. „Starého Taylora napadají nějaké pitominky!“ Opět stiskl tlačítko přepínače.

„Haló, roji! Tady základna. Udávám...“

V reproduktoru se rozlehl hlas Taylora: „Základna, opakuji, že nevidím zemi! Opakuji, nevidím...“

Kosnar si otřel čelo, které se mu najednou zpotilo.

„No a co čumíš?!“ zařval na pomocníka. „Padej a hlas starému, že Charles se zbláznil! Za bílého dne nic nevidí...“

„Základna, slyšíte nás?“ chraptěl reproduktor

„Tady základna. Kde se nacházíte?“

„Nemůžeme udat svoji pozici.“

„Leťte po slunci, na západ. Slyšíš, na západ!“

„Nevidíme slunce! Nevíme, kde je západ! Ničemu nerozumíme...“

Obsluhou kontrolní věže zalarmovaný velitel základny se objevil v místnosti navigátora.

„Nereagují na pokyny, úplně ztratili orientaci,“ hlásil vyděšený Kosnar.

V reproduktorech se co chvíli ozvaly hlasy pilotů. Už nereagovali na žádné pokyny a chaotické výkřiky křížující se v éteru dokazovaly, že jsou na samém pokraji psychického vyčerpání.

Okolo patnácté hodiny třiceti minut se znovu ozval jeden z nich. Ptal se kolegy letícího vedle něho, jaké má údaje na

kompasu. Odpověď zněla: „Nemohu ti nic říct, každý z kompasů mi ukazuje něco jiného!“

Po několika dalších minutách se veliteli podařilo navázat spojení se základnou. Hlásil to, co chvíli před tím už na věži slyšeli: „Naše kompas nefungují. Můj je jako kolotoč. Zdá se mi, že jsme se základnou Lauderdale ztratili spojení při poslední zatáčce. Zkusíme ji znovu nalézt. Soudím, že se nacházíme v blízkosti Keys...“

Spojení bylo opět přerušeno. Věž však stále slyšela korespondenci mezi všemi pěti Avenge-

„Lidé se vyvinuli z opic, které spadly ze stromu a neuměly vylézt zpátky.“

ry. Mimo jiné se týkala paliva. Mohlo vystačit nejméně na 150-200 km letu. Celých čtyřicet minut, snad nejstrašnějších v historii základny a letiště, nebylo možné navázat spojení s rojem. Konečně okolo šestnácté hodiny dvaceti pěti minut se ohlásil jeden z důstojníků, kapitán George Stivers, který z neznámého důvodu převzal velení nad rojem.

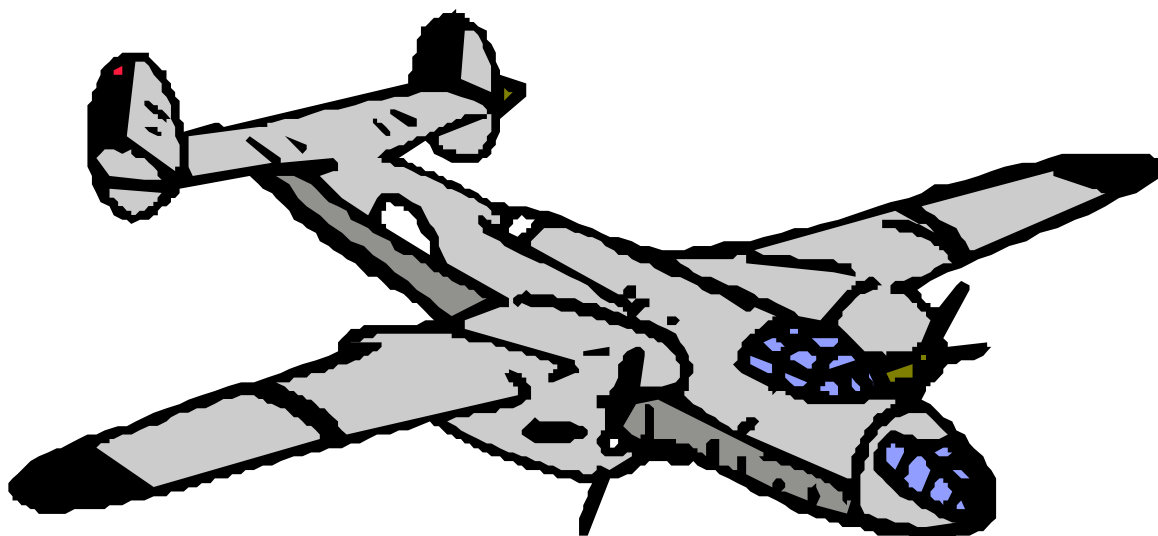
„Stále přesně nevíme, kde se nacházíme. Soudím, že musíme být někde okolo dvě stě dvaceti pěti mil severovýchodně od základny...“

Nový velitel se rozhodl změnit kurs o sto osmdesát stupňů. Poslední jeho slova, která byla na kontrolní věži zaznamenána, zněla velice podivně: „Vypadá to, jako bychom vlétli do bílé vody. To snad je konec...“ V reproduktoru za-

ně malém prostoru, za krásného počasí zmizelo šest letadel s dvaceti sedmi lidmi!

Smrákalo se. Základna Lauderdale se obrátila s prosbou o pomoc k velitelství vojenského námořnictva a ochrany pobřeží v Miami. Z floridských základen a přístavů vyplula na moře vojenská plavidla. Z Palm Beach vzletly letouny. Více než dvacet válečných lodí a tři sta letadel. Započalo systematické pátrání v místech, kde mohly zmizet Avengery i hydroplán Martin Mariner, který jim byl vyslán na pomoc.

Floridu zahalila ponurá, temná noc. Následující den sto šedesát letadel proletělo ve výšce devadesát metrů nad oceánem a tímto způsobem prověřilo prostor větší než sto čtverečních mil. Stejně byly prohledávány vody Karibského mo-

praskalo a rozhostilo se ticho. To mrtvé ticho panovalo i v éteru.

Na základně Lauderdale se rozezvučely telefony. Ponurým, pronikavým vytím se rozezvučela poplachová siréna. O pět minut později z letiště vzdáleného 150 mil severně od základny, ze základny Banana River Naval Air Station (nyní základna leteckých sil Patrick Air Force Base na Kennedyho mysu) vzlétl obrovský hydroplán typu Martin Mariner PMB pilotovaný poručíkem Herym Coneou. Na palubě bylo mimo velitele ještě dvanáct lidí. Když kontrolní věž po dvaceti minutách od prvního hlášení žádala poručíka jeho souřadnice, nikdo se neozval! Došlo k nevysvětlitelné, šokující události... Na poměr-

ře, Mexická zátoka i pobřeží Floridy. Doba pátrání dohromady představovala čtyři tisíce sto hodin! Do pátrání byla zapojena vojenská plavidla a letadla Velké Británie ze základny na Bahamských ostrovech. Do akce byly zapojeny více než tři stovky letadel a pět set plavidel. Nenašly nic, dokonce ani olejové skvrny na hladině moře... Je pravda, nějaký soukromý pilot hlásil, že vidí rudou záři, ale ne na vodě, na pevnině. Proto bylo velice pečlivě prozkoumáno bahnité pobřeží Floridy. Šlo o jednu z největších akcí tohoto druhu. Vojáci prohledávali více než padesát tisíc čtverečních kilometrů pobřeží. Bezvýsledně...

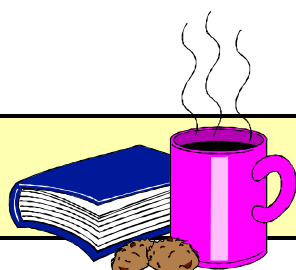
Celou dobu tato událost neopouštěla titulní stránky novin. Byly prozkoumávány všechny

možnosti, které mohly mít vliv na záhadný průběh událostí. Především se k případu vyjadřovali synoptici. Podle jejich vyjádření v onom kritickém dni nedošlo k žádným meteorologickým anomáliím. Obloha byla bez mráčků, moře klidné, dokonalá viditelnost a síla větru nepřesahovala dvacet metrů za minutu. V úvahu byla

brána i možnost nouzového přistání na vodě. Experti prohlásili, že každý z letounů byl na takovou eventualitu připraven.

Co se tedy mohlo udát na trati, která je všeobecně považována za klidnou a bezpečnou?

Pokračování o záhadách bermudského trojúhelníku najdete v některém z příštích čísel

DOPORUČUJEME

TENTOKRÁT KNIHY A CD

- Ø Něco pro starší čtenáře – kdo má rád fantastické příběhy, které jsou plné záhadných čarodějů, skřetů, elfů, obrů a draků, tomu doporučujeme přečíst si knižní sérii od spisovatele *J. R. R. Tolkiena*. První část tetralogie se jmenuje **Hobit aneb cesta tam a zase zpátky**, ve které se popisuje cesta trpaslíků a jednoho hobita s čarodějem Gandalfem za pokladem, který stráží zlý drak Šmak. Na toto dobrodružství volně navazuje třídílný cyklus nazvaný souhrnně **Pán prstenů**. Zde se jedná o záchranu Středozemě, ve které se dostávají k moci zlé a temné síly. Koho by snad odradilo to, že se jedná o čtyři knihy, mohou jen ubezpečit – čtou se jedním dechem!
- Ø Z hudebních nosičů doporučujeme pro všechny desku od *Jaromíra Nohavici* **Tři čuníci**, která sice vyšla již před třemi roky, ale v některé z prodejen bude určitě k dostání. Jsou to písničky pro mladší, ale i starší děti (a nejen pro ně). Při troše štěstí seženete ještě zpěvník, který provází toto album. Ten, kdo má rád veselé kytarové písničky, by si neměl toto album nechat ujít.

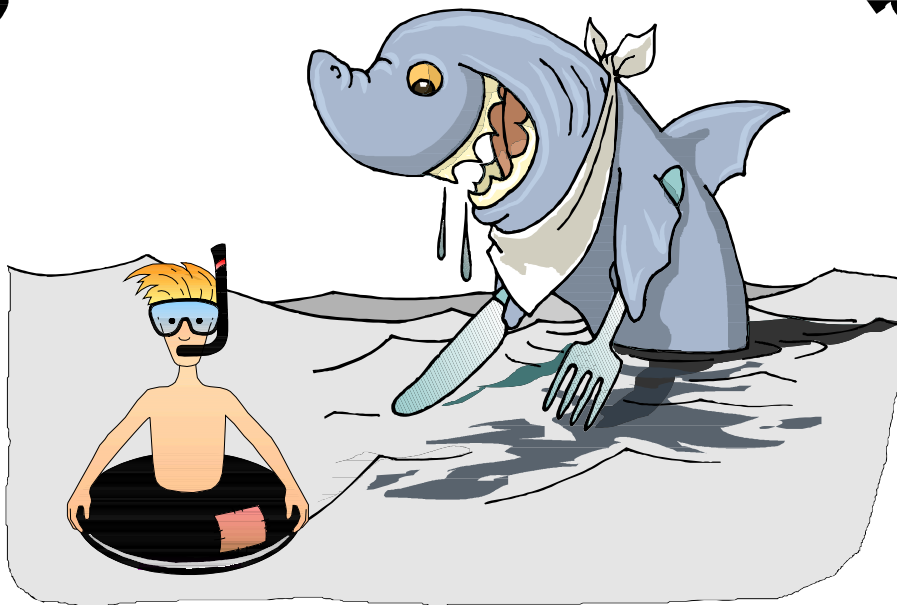

„Chytrý myši si dělají díry
v blízkosti elektrického vedení.“

ŠIKULKA - ŘEŠENÍ

1.d; 2.c; 3.b; 4.c; 5. 1 (vezme jeden pytel od prvního muže, dva od druhého atd., zváží je najednou a z celkového rozdílu lze vypočítat, kolik pytlů je o 5% lehčích, a tedy i zjistit, kolikátý muž krade); 6. Žádné, zvířata bral na archu Noe; 7. 1 hodinu; 8. zápalku; 9. 90; 10. matka; 11. každý; 12. Brno – Petrov; 13. Vánoce; 14. Nelze, protože muž vdovy je mrtvý.

Krásné, slunné a ničím nerušené prázdniny

Vám přeje redakce

Školní časopis 1. základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 0 – červen 1999

Vydává 1. základní škola v Novém Městě na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Jana Vlčková, Jana Pacalová, Jana Michalová,
Nela Sattlerová.

Číslo 0 vyšlo 28. 5. 1999 v nákladu 25 výtisků